

De Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA 's-GRAVENHAGE

uw brief van	uw kenmerk	ons kenmerk	datum
25 juni 2008	141656U	Viss. 2008/4161	11 juli 2008
onderwerp		doorkiesnummer	bijlagen
Herstel van kabeljauwbestanden en het bijbehorende BNC-fiche			

Geachte Voorzitter,

Naar aanleiding van uw bovenvermelde brief over het voorstel tot wijziging van Verordening (EG) nr. 423/2004 wat betreft het herstel van kabeljauwbestanden en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 (COM(2008) 162 def.) deel ik u het volgende mede.

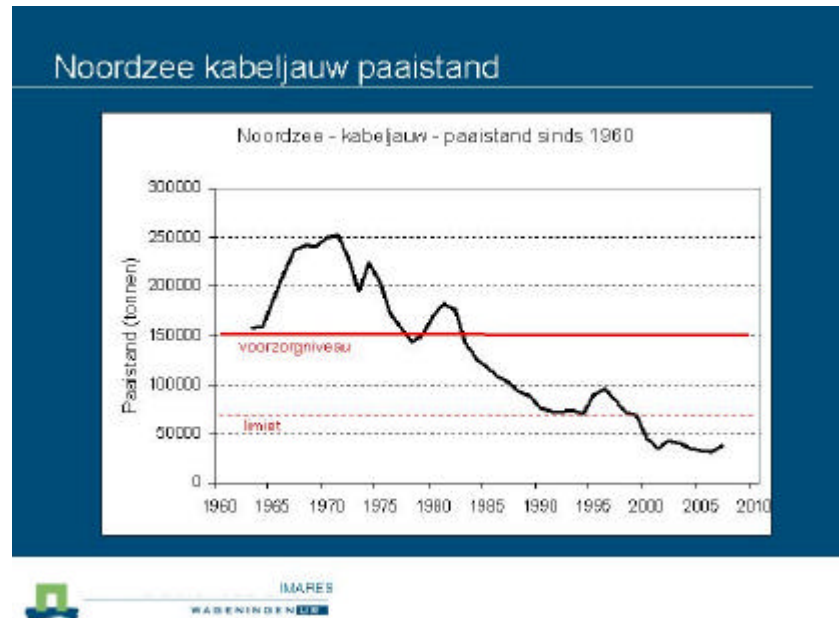
Uit uw brief heb ik een zevental vragen gedestilleerd:

1. Wat zijn de argumenten van de regering om te concluderen dat de oude regeling niet (meer) voldoet?

Het vigerende herstelplan voor de kabeljauw (Verordening (EG) nr. 423/2004) dateert van 2004. Dit werd toentertijd ingesteld omdat het paaibestand (volwassen vis) zich al enkele jaren onder het biologisch minimum (of 'limiet') bevond. Dit is het niveau waaronder de kans op herstel bijzonder klein wordt geacht en waarvan de internationale biologen adviseren om dit te vermijden. Sinds het in werking treden van het herstelplan is de toestand van de meeste Europese kabeljauwbestanden niet veel verbeterd en zitten de bestanden nog steeds onder het biologisch minimum (zie figuur). De Noordzeekabeljauw is hierop een uitzondering, het bestand laat enig herstel zien en zit nu boven het biologisch minimum.

Naast de lage paaistand constateren de biologen dat de visserijdruk te hoog is. De visserijdruk wordt uitgedrukt in visserijsterfte (afgekort met "F") en is een maat voor het deel van het bestand dat wordt bevestigd in een jaar. Deze is al sinds 1970 boven het door de EU geaccepteerde niveau, hetgeen betekent dat de visserij te intensief is. De laatste jaren treedt hier verbetering op.

De Europese Commissie heeft de situatie en mogelijke oplossingen besproken met de visserijsector en maatschappelijke organisaties in de Regionale Advies Raad voor de Noordzee (North Sea RAC) en met wetenschappers van ICES en de wetenschappelijke adviesraad voor technische en wetenschappelijke aangelegenheden. Zij ondersteunen de conclusie.

Figuur 1. Omvang van het paaibestand sinds 1960. Data van International Council for the Exploration of the Sea en IMARES 2008.

2. Wat zijn de voordelen van het (weer) nationaal verdelen van visserij-inspanning?

Het knelpunt met het communautair regelen van de verdeling van de visserij-inspanning is dat het rigide en gecompliceerde regelingen oplevert. Tot nu toe wordt de visserij-inspanning, in de vorm van zeedagen, toebedeeld aan vaartuigen. Een vast aantal zeedagen per vaartuig, afhankelijk van het vistuigtype waarmee gevist wordt. Om de visserij-inspanning beheerbaar te houden, zijn de mogelijkheden voor het uitwisselen van zeedagen tussen vaartuigen beperkt door strenge regels. Afwijken van de communautaire verdeling gaat in veel gevallen gepaard met administratieve lasten en lange goedkeuringsprocedures.

In het nieuwe voorstel krijgt de lidstaat een totale hoeveelheid visserijinspanning toegewezen, uitgedrukt in kiloWatt-dagen. Het voordeel daarvan is dat Nederland nu bij de verdeling, indien nodig, zelf rekening kan houden met de grootte van het quotum van een vaartuig. Het nationaal verdelen van de visserij-inspanning blijft nog steeds gebonden aan strenge regels, maar biedt het voordeel de verdeling van de visserij-inspanning beter te kunnen afstemmen op de nationale omstandigheden en behoeften.

3. Dit plan is gebaseerd op de ecosysteembenadering, wat houdt dat in?

In de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de rol van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB) bij de implementatie van een ecosysteembenadering van het beheer van de zeeën (COM(2008) 187), schetst de Europese Commissie haar visie op de ecosysteembenadering en presenteert een aantal acties om dit te verwezenlijken. In de mededeling wordt een aantal activiteiten aangekondigd, waarvan de volgende relevant voor het herstel van kabeljauw:

Datum	Kenmerk	Vervolgblad
11 juli 2008	Viss. 2008/4161	3

- _____
- a. Reductie van te hoge visserijdruk op bestanden en kwetsbare delen van het eco-systeem. De door de Commissie voorgestelde nieuwe doelstelling van het kabeljauwherstelplan richt zich in eerste instantie op reductie van de visserijsterfte (F0,4).
  - b. Doel is om alle bestanden in 2015 te beheren volgens maximaal duurzame opbrengst (of in het engels 'Maximum Sustainable Yield' - MSY). Dit betekent een vangstniveau waarbij de opbrengst per geleverde inspanning het hoogst is. Deze afspraak vloeit voort uit de World Summit on Sustainable Development in Johannesburg 2002. In het voorstel van de Europese Commissie voor het kabeljauw herstelplan is het uiteindelijke doel om MSY te bereiken.
  - c. Meerjarenplannen voor het herstel c.q. beheer van visbestanden. In het GVB 2002 is vastgelegd dat steeds meer visserijen gereguleerd zouden moeten worden met meerjarenplannen. Voorrang zou gegeven moeten worden aan bestanden die zich buiten veilig biologische grenzen bevinden. Het herstelplan voor de kabeljauw is zo'n meerjarenplan.
  - d. Rekening houden met ecologie, economie en sociale aspecten. De meerjarenplannen geven regels voor het vaststellen van de jaarlijkse vangstmogelijkheden. Afhankelijk van het bestand wordt er naar gestreefd om de doelstellingen stapsgewijs te halen. Dit komt de stabiliteit voor de sector ten goede.

4. In hoeverre zijn niet EU-landen als Noorwegen en IJsland betrokken bij het herstelplan?

Het kabeljauwbestand in de Noordzee wordt gezamenlijk beheerd door Noorwegen en de Europese Unie. De Commissie voert in 2008 gesprekken met Noorwegen over het herstelplan van de EU. Het doel is om hier in het najaar een akkoord over te bereiken. Dat is vóór de onderhandelingen met Noorwegen aanvangen in november 2008 over de vangstmogelijkheden voor 2009. Het jaarlijkse akkoord met Noorwegen omvat een herstelplan voor kabeljauw in de Noordzee. Het ligt in de lijn der verwachting dat deze het komende najaar bekeken zal worden in het licht van het EU-plan.

5. Hoe vindt de coördinatie plaats van de vangstgegevens en is er sprake van Europees toezicht?

Vissers registreren in logboeken wat, wanneer en waar ze hebben gevangen. Ook worden de aanlandingen geregistreerd. De Algemene Inspectiedienst controleert deze gegevens en houdt toezicht op zee, in de havens van aanlanding en bij de veilingen. De gegevens worden elektronisch opgeslagen en naar de Europese Commissie gestuurd. De controles op de herstelplannen voert de AID uit, in samenwerking met controle en inspectiediensten van andere Europese landen. Verder is het visserijcontroleagentschap van de Europese Unie een belangrijke partner.

6. Is het nieuwe systeem uitvoerbaar? En indien niet, wat zijn de gevolgen?

Een aantal aspecten van het voorstel leidt tot zorgen van niet alleen de Nederlandse regering, maar ook van andere lidstaten. In het BNC fiche voor het kabeljauw herstelplan (dossier E08005143 op www.europapoort.nl), worden de zorgen genoemd. Kort samengevat:

1. De criteria voor de nationale toedeling van visserij-inspanning aan vaartuigen. De in het voorstel genoemde criteria zijn:

Datum
11 juli 2008

Kenmerk
Viss. 2008/4161

Vervolgblad
4

-
- a. Bevordering van goede visserijpraktijken, inclusief het versterken van de datacollectie, vermindering van discards (teruggooi van vis) en minimaliseren van de impact op jonge vis;
  - b. Deelname aan samenwerkingsprogramma's voor het vermijden van onnodige bijvangsten van kabeljauw;
  - c. Milieuvriendelijke vaartuigen, inclusief laag brandstofverbruik en lage uitstoot van broeikasgassen;
  - d. Proportionaliteit in relatie tot de grootte van de contingenten (individuele quota) van de individuele vissers.

Nederland steunt deze criteria, maar acht het noodzakelijk dat lidstaten voldoende vrijheid krijgen om de nationale toedeling van visserij-inspanning in te richten. Een verplichte toepassing van alle voornoemde criteria zal de nationale verdeling onnodig ingewikkeld en rigide maken en leiden tot een toename van de administratieve lasten.

2. De overdracht van zeedagen. Voor een goede uitvoering van het visserij-inspanningsbeleid is het essentieel dat er op een flexibele en niet bureaucratische wijze zeedagen kunnen worden geruild, daar waar dat verantwoord is. Dit is ook van belang voor het kunnen overstappen naar meer duurzame vistuigen. Het huidige voorstel bevat een procedure die veel te gecompliceerd en tijdrovend is. Nederland heeft reeds een voorstel voor een eenvoudiger systematiek bij de Commissie ingediend.
3. Andere technische punten zoals definities en gekozen referentieperiodes. Nederland is actief betrokken bij dit dossier en zal actieve bijdragen leveren om deze punten verbeterd te krijgen.

7. Kan de regering aannemelijk maken dat vissers niet uitwijken naar ontwikkelingslanden?
De Nederlandse visserij is gericht op de platvisvisserij. Kabeljauw is slechts een bijvangst. Europees gezien bestaat er voor kabeljauw een aanzienlijke markt. Het is in het belang van de Europese visser om het bestand goed te beheren om reducties in de vangstmogelijkheden op de lange termijn te voorkomen. De mogelijkheden om uit te wijken naar Arctische kabeljauw zijn beperkt. Alternatieven voor de kabeljauw zijn er niet in ontwikkelingslanden. Mochten vissers toch daar (op andere soorten) willen gaan vissen, dan bieden de visserij partnerschapakkoorden met die landen een basis. De vereisten aan schepen en vistuigen verschillen fundamenteel van de behoeften in veel van die landen.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg